श्री

सत्यनारायण कथा

ગુજરાતી ટીકા સહીત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

[illegible] માધવજી પ્રેમજી.

અમદાવાદ—'આર્યોદય' પ્રેસ.

સંવત ૧૯૪૭—સન ૧૮૯૧.

श्री सत्यनारायण पूजा प्रारंभ-

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ आकृष्णेनरजसावर्त्तमानोनिवेश्यन्नमृतंमर्त्यंच ॥ हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥ १ ॥ सूर्यायनमः ॥ आवाहयामि ॥ गंधाक्षतपुष्पंसमर्पयामि ॥ एवसर्वत्र ॥ इमंदेवाअसपत्नꣳसुवध्वंमहतेक्षत्रायमहतेज्यैष्ठ्यायमहतेज्यानराज्यायेंद्रस्येंद्रियाय ॥ ॥ इमममुष्यपुत्रममुष्यैपुत्रमष्यैविशएषवोमीराजासोभो ऽस्माकंब्राह्मणानाꣳराजा ॥२॥ चंद्रायनमः ॥ अग्निर्मूर्द्धादिवःककुत्पतिःपृथिव्याअयं ॥ अपाꣳरेताꣳसिजिन्वति ॥ ३ ॥ भौमाय० ॥ उद्बुध्यस्वाग्नेप्रतिजागृहित्वमिष्टापूर्तेसꣳसृजेथामयंच ॥ अस्मिंत्सधस्थेअध्युत्तर

स्मिन्विश्वेदेवायजमानश्वसीदत ॥ ४ ॥ बुधा
यनमः ॥ बृहस्पतेअतियदर्जोयर्हाद्युमद्विभाति
क्रतुमज्जनेषु ॥ यद्दीदयच्छवसऋतप्रजाततद
स्मासुद्रविणंधेहिचित्रं ॥५॥ बृहस्पतयेनमः ॥
अन्नात्परिस्रुतोरसंब्रह्मणाव्यापिवत्क्षत्रंपय : सो
मंप्रजापतिः ॥ ऋतेनसत्यमिंद्रियं विपानंशु
क्रमंधसइन्द्रस्येंद्रियमिदंपयोमृतंमधु ॥ ६ ॥ शु
क्रायनमः ॥ शन्नोदेवीरभिष्ठयआपोभवंतुपीत
य ॥ शंयोरभिस्रवंतुनः ॥७॥ शनैश्वरायनमः ॥
कयानश्चित्रआभुवदूतीसदावृधःसखा ॥ कया
शुचिष्ठयावृता ॥८॥ राहवेनमः ॥ केतुंकृण्वन्न
केतवेपेशोमर्जाअपेशसे ॥ समुखद्भिरजायथाः
॥ ९ ॥ केतवेनमः ॥ गणानांत्वाइत्यनेनगणेशं
पूजयेत् ॥ ब्रह्मजज्ञानंप्रथमंपुरस्ताद्विसीमत :
सुरुचोवेनआवः ॥ सबुध्न्याउपमाअस्यविष्ठाः

सतश्चयोनिमसतश्चविवः ॥ ब्रह्मणेनमः ॥ वि-
ष्णोरराटमसिविष्णोः श्नप्त्रेस्थोविष्णोः स्यूर
सिविष्णोर्ध्रुवोसि ॥ वैष्णवमसिविष्णवेत्वा ॥
विष्णवेनमः ॥ नमःशंभवायचमयोभवायचन
मःशंकरायचमयस्करायचनमः शिवायचाशिव
तरायच ॥ शिवायनमः ॥ श्रीश्चतेलक्ष्मीश्चप
त्न्यावहोरात्रेपाश्वें नक्षत्राणिरूपमश्विनौव्यात्त-
म ॥ इष्णन्निषाणामुंमइषाणसर्वलोकंमइषाणं
॥ लक्ष्म्यैनमः ॥ ॥ अथसत्यनारायणपूजावि
धिः ॥ ॥ व्रतीसंक्रांतौपौर्णमास्यांचैकादश्यांय
स्मिन्कस्मिन्दिने वा सायंकालेस्नानंकृत्वापूजा
स्थानमागत्यासनेउपविश्याचम्यपवित्रा धारणं-
कृत्वागणेशगौरीवरुण देवतानां प्रतिष्ठावाहनेकृ-
त्वासंकल्पंकुर्यात् ॥ ॥ अद्येत्यादि०अमुकगो
त्रो ऽमुकशर्मासकलदुरितोपशमनसर्वापच्छांति

पूर्वक सकल मनोरथ सिध्ध्यर्थं यथासंपादितसा मग्र्यागणेशगौरीवरुग देवता गणपत्यादिपंच- लोकपालदेवतासूर्यादिनवग्रह देवतापूजनपूर्व कंपूर्वांगीकृत श्रीसत्यनारायणपूजनकथाश्रव- कनार्थंत्रिलोकेशंकौस्तुभाभरणंहरिं ॥ १ ॥ नीलवर्णंपीतवासंश्रीवत्सपदभूषितम् ॥ गोविंदं गोकुलानंदंब्रह्माद्यैरपिपूजितं ॥ १ ॥ इतिध्यानं ॥ आगच्छागच्छदेवेशतेजोराशेजगत्पते ॥ क्रियमाणांमयापूजांगृहाणसुरसत्तम ॥ १ ॥ इत्यावाहनं ॥ नानारत्नसमायुक्तंकार्तस्वरविभुषितं ॥ आसनंदेवदेवेशप्रीत्यर्थंप्रतिगृह्यतांण- महंकरिष्ये ॥ गणेशादिभ्योनमः ॥ अर्घ्यपाद्याचमनीयस्नानगन्धाक्षत पुष्प धुप दीप नैवेद्याचमनीयमुखवासतां बूलपूगीफल द्रव्याणितत्तन्मंत्रैःसमर्पयामि ॥ एवंसूर्यादिग्रहाणांतत्तन्मं-

त्रैःपूजनंकुर्यात् ॥ अथसत्यनारायणपूजनप्रकारमाह ॥ ॥ ॥ पुष्पंगृहित्वाध्यानंकुर्यात् ॥ ध्यायेत्सत्यंगुणातीतंगुणत्रयसमन्वितम् ॥ लो ॥ २ ॥ इत्यासनं ॥ नारायणनमस्तेस्तुनरकार्णवतारक ॥ पाद्यंगृहाणदेवेशममसौख्यंविवर्द्धय ॥ ३ ॥ इतिपाद्यं ॥ व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय हृषीकपतयेनमः ॥ मयानिवेदितोभक्त्याअर्घोयंप्रतिगृतां ॥ ४ ॥ इत्यर्घ्यं ॥ मंदाकिन्यास्तु यद्वारिर्सवपापहरंशुभं ॥ तादिदंकल्पितंदेवसम्यगाचम्यतांत्वया ॥ ५ ॥ इत्याचमनं ॥ स्नानं पंचामृतैर्देवगृहाणपुरषोत्तम ॥ अनाथनाथसर्वज्ञगीर्वाणप्रणतिप्रिय ॥ ६ ॥ इतिस्नानं ॥ वेदसूक्तसमायुक्तेयज्ञसामसमन्विते ॥ सर्ववर्णप्रदेदेववाससीप्रतिगृह्यतां ॥ ७ ॥ इतिवस्त्रं ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशैश्चनिर्मितंब्रह्मसूत्रकं ॥ यज्ञो-

पवीतदानेनप्रीयतांकमलापतिः ॥ ८ ॥ इतिय
ज्ञोपवीतं ॥ श्रीखंडंचंदनंदिव्यंगंधाढ्यंसुमनो
हरं ॥ बिलेपनंसुरश्रेष्ठचंदनंप्रतिगृह्यताम् ॥ ९ ॥
इतिचंदनम् ॥ मल्लिकादिसुगंधीनिमालत्यादी
निवैप्रभो ॥ मयाहृतानिपूजार्थंपुष्पाणिप्रतिगृ-
ह्यतां ॥ १० ॥ इतिपुष्पाणि ॥ वनस्पतिरसो
द्भूतोगंधाढ्योगंधउत्तमः ॥ आघ्रेयःसर्वदेवानां
धूपोयंप्रतिगृह्यतां ॥ ११ ॥ धूपं ॥ साज्यंचवर्त्ति
संयुक्तंवह्निनायोजितंमया ॥ दीपंगृहाणदेवेश
त्रैलोक्यातिमिरापह ॥ १२ ॥ दीपं ॥ घृतप
क्वहविष्यान्नंपायसंचसशर्करं ॥ नानाविधंचनै-
वेद्यंविष्णोमेप्रतिगृह्यतां ॥ १३ ॥ नैवेद्यं ॥ स-
र्वपापहरंदिव्यंगांगेयंनिर्मलंजलं ॥ आचमनंम
यादत्तंगृह्यतांपुरुषोत्तम ॥ १४ ॥ इत्याचमनं ॥
लवंगकर्पुरयुतंतांबूलंसुरपूजितं ॥ प्रीत्यागृहा

णदेवेशममसौख्यंविवर्द्धय ॥ १५ ॥ इतितांबु
लं ॥ इदंफलंमयादेवस्थापितंपुरतस्तव ॥ तेनं
मेसुफलावाप्तिर्भवेज्जन्मानिज्जन्मनि ॥ १६ ॥ इ
तिफलं ॥ चतुर्वर्तिसमायुक्तंघृतेनचसूपूरितं ॥
नीराजनेनसंतुष्टोभवत्येवजगत्पतिः ॥ १७ ॥
इतिनीराजनं ॥ यानिकानिचपापानिजन्मांतर
कृतानिच ॥ तानितानिविनश्यंतिप्रदक्षिणपदे
पदे ॥ १८ ॥ प्रदक्षिणा ॥ ततःपुष्पांजलिंनम
स्कारांश्चकृत्वास्तुवीत ॥ यन्मयाभक्तियुक्तेनप
त्रंपुष्पंफलंजलं ॥ निवेदितंचनैवेद्यंतद्गृहाणानु
कंपया ॥ १ ॥ मंत्रहिनंक्रियाहीनंभक्तिहीनंज
नार्दन ॥ यत्पूजितंमयादेवपरिपूर्णतदस्तुमे
॥ २ ॥ अमोघपुंडरीकाक्षंनृसिंहदैत्यसूदनं ॥
हृषीकेशांजगन्नाथंवागीशंवरदायकं ॥ ३ ॥ गु
णत्रयंगुणातीतंगोविंदंगरुडध्वज ॥ जनार्दनं

जनातीतंजानकीवल्लभंहरिं ॥ ४ ॥ प्रणमामिस
दाभक्त्यानारायणमतः परं ॥ दुर्गमेविषमेघोरे
शत्रुभिःपरीपीडिते ॥ ५ ॥ निस्तारयस्वसर्वेषुत
थानिष्ठभयेषुच ॥ नामान्येतानिसंकीर्त्यईप्सितं
फलमाप्नुयात् ॥ ६ ॥ सत्यनारायणंदेवंवंदेहंका
मदंप्रभुं ॥ लीलयाविततंविश्वंयेनतस्मैनमोन-
मः ॥७॥ इतिप्रार्थना ॥

॥ समाप्त. ॥

अथ सत्यनारायणकथा प्रारंभ.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ व्यासउवाच ॥

एकदानैमिषारण्येऋषयःशौनकादयः ॥
पप्रच्छुर्मुनयःसर्वेसूतंपौराणिकंखलु ॥ १ ॥

ટીકા—અયોધ્યાની સમીપે નિમિશારણ્યમાં, રહેનારા અને જોનારા, શૌનક આદી રૂષીઓ, સપુર્ણ પુરાણો જાણનારા સૂત નામના પુરાણીને નિશ્ચયનો પ્રશ્ન કરતા થયા. ૧

व्रतेनतपसाकिंवाप्राप्यतेवांछितंफलं ॥
तत्सर्वंश्रोतुमिच्छामःकथयस्वमाहामुने ॥२॥

ટીકા—કે હે મહામુને ! કીયુ વ્રત અથવા તપ કર્યાથી વાંછીત ફલ પ્રાપ્ત થાયછે, તે શ્રવણ કરવા અમે ઇચ્છા કરીએ છીએ, માટે આપ મને કથન કરો. ૨

॥ सूतउवाच ॥

नारदेनैवसंपृष्टोभगवान्कमलापतिः ॥
सुरर्षयेयथैवाहतच्छृणुध्वंसमाहिताः ॥ ३ ॥

ટીકા—એવો પ્રશ્ન શ્રવણ કરીને સૂતજી કહેછે, કોઇ

કાળને વિષે દેવરૂષિ નારદજીએ શ્રીકૃષ્ણજીને વૈકુંઠમાં એ-વોજ પ્રશ્ન કર્યો હતો. તેમાં જે શ્રીકૃષ્ણભગવાને ઉત્તર આ-પ્યો તેજ હું તમને કહુંછું. તે તમો સાવધાન થઇને સાં-ભળો. ૩

एकदानारदोयोगीपरानुग्रहकांक्षया ॥पर्यटन्विविधान्लोकान्मर्त्यलोकमुपागतः ॥ ४ ॥

ટીકા—આ પ્રશ્ન શ્રીભગવાને કરતા પહેલાં શ્રીનાર-દજી રૂષી એક વખત મનુષ્ય લોકમાં પારકા ઉપર કૃપા કરવી આ હેતુથી આવ્યા. ૪

ततोदृष्ट्वाजनान्सर्वान्नानाक्लेशसमन्वितान् । नानायोनिसमुत्पन्नान्क्लिश्यमानान्स्वकर्मभिः ।५।

ટીકા—અને તે પછી મનુષ્ય લોકોમાંના અનેક મા-ણુસો નાના પ્રકારના કલેશ અનેક યોનીમાં જન્મ આદી ઘણા પ્રકારનાં દુખો ભોગવે છે. અને પોતાના કર્મે કરીને કલેશ પામેછે એવું જોઇને. ૫

केनोपायेनचैतेषांदुःखनाशोभवेद्ध्रुवं ॥ इतिसंचिंत्यमनसाविष्णुलोकंगतस्तदा ॥ ६ ॥

ટીકા—કીયો ઉપાય કર્યાથી આ સર્વ મનુષ્યનાં દુઃખ કલેશ દુર થાય એવો વિચાર મનમાં લાવી નારદરૂષી અનેક

પ્રકાશેના સર્વ લોકોમાંથી ફરતા ફરતા વિષ્ણુલોકમાં ગયા.૬

तत्रनारायणंदेवंशुक्लवर्णचतुर्भुजं ॥
शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् ॥ ७ ॥

ટીકા—વૈકુંઠમાં નારદજી ગયા, અને ત્યાં શુકલવર્ણ ચતુર્ભુજ અને દરેક હાથમાં શંખ, ચક્ર, ગદા, પદ્મ ધારણ કરેલાં છે. પગસુધી લટકનારી અને શોભા આપનારી વનમાલા કંઠમાં છે. ૭

दृष्ट्वातंदेवदेवेशंस्तोतुंसमुपचक्रमे ॥ नारदउवाच न
मोवाङ्मनसातीतरूपायानंतशक्तये ॥ ८ ॥

ટીકા—એવા સર્વોત્તમ શ્રીનારાયણદેવ (ભગવાન) ને જોઇ નારદરૂષીએ તેમની સ્તુતિ વંદના કરવાસારૂ આરંભ કર્યો. નારદજી કહેછે વાણી અને મન એથી પણ અતીત એવા અનંત શકતીરૂપને નમસ્કાર કરૂછું. ૮

आदिमध्यांतहीनायनिर्गुणायगुणात्मने ॥
सर्वेषामादिभूतायभक्तानामार्तिनाशिने ॥ ९ ॥

ટીકા—તમો આદિ મધ્ય અને અંત્ય, આ ત્રણ વગર નિરૂપણ છતાં ભકતોની પીડા મટાડવાને સગુણ થવાને આપ સર્વથી પહેલા છો, અને ભકતોનાં દુઃખ દુર કરો છો. ॥ ९ ॥

श्रुत्वास्तोत्रंततोविष्णुर्नारदंप्रत्यभाषत ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ किमर्थमागतोसित्वंकिंतेमनसिवर्तते ॥ १० ॥

ટીકા—આ પ્રમાણે નારદજીએ કરેલી સ્તુતિ સાંભળીને શ્રીભગવાન વિશ્ણુ નારદજીને કહે છે, હે નારદજીરૂષી તમો શો હેતુ મનમાં રાખી અહીં આવ્યા છો. ॥ १० ॥

कथयस्वमहाभागतत्सर्वंकथयामिते ॥ नारदउवाच । मर्त्यलोकेजनाःसर्वेनानाक्लेशसमन्विताः ॥ नानायोनिसमुत्पन्नाःपच्यंतेपापकर्मभिः ।११।

ટીકા—તમારા મનમાં જે કાંઇ હેતુ હોય તે મને કહો, તેનો ઉત્તર હું તમને કહીશ. એવું શ્રીભગવાનનું વાક્ય સાંભળી નારદજી રૂષી કહે છે હે પ્રભો ? મનુશ્ય લોકમાં સર્વ જન અનેક કલેશથકી યુકત એવા અનેક યોનિમાં ઉતપન્ન થઇને પાપ કર્મથી રચી પચી રહેલા છે. ॥ ११ ॥

तत्कथंशमयेन्नाथलघूपायेनतद्वद ॥ श्रोतुमिच्छामितत्सर्वंकृपास्तियदितेमयि ॥ १२ ॥

ટીકા—માટે તે જનોનાં દુઃખ, હે પ્રભો જે કાંઇ સહેજસાજ ઉપાયથકી એ દુઃખની શાંતી થાય, એવો ઇલાજ

આપની કૃપા મારા ઉપર હોય તો આપની પાસેથી શ્રવણ કરવાની હું ઇચ્છા રાખું છું. ॥ १२ ॥

॥ श्रीभगवानुउवाच ॥

साधुपृष्टंत्वयावत्सलोकानुग्रहकांक्षया ॥
यत्कृत्वामुच्यतेमोहात्तच्छृणुष्ववदामिते ॥ १३ ॥

ટીકા—એવું નારદજી રૂષ નું ભાષણ સાંભળી શ્રી ભગવાન કહે છે. હે પુત્ર નારદજી તમે ઘણીજ સારી વાત મને પુછી. લોકો ઉપર કૃપા કરવી એવી તમારી ઇચ્છા છે. તો જે વ્રત કર્યાથી તમોએ કહેલા બધા પીડારૂપી મોહમાંથી તે લોકો મુકત થશે એવો ઉપાય કહુંછું તે સાંભળો ॥ १३ ॥

व्रतमस्तिमहत्पुण्यंस्वर्गेमर्त्येचदुर्लभं ॥
तवस्नेहान्मयावत्सप्रकाशःक्रियतेधुना ॥ १४ ॥

ટીકા—હે પુત્ર ઘણું પુણ્ય આપવાવાળું મનુશ્ય લોકમાં અને સ્વર્ગમાં દુર્લભ એવું વ્રત છે, તે તમારી સાથે સ્નેહભાવ હોવાથી હમણાં કહું છું. ॥ १४ ॥

सत्यनारायणस्यैवंव्रतंसम्यग्विधानतः ॥
कृत्वासद्यःसुखंभुक्त्वापरत्रेमोक्षमाप्नुयात् ।१५।

ટીકા—સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત ઉત્તમ પ્રકારે અને

વિધીયુકત કર્યાથી. માણસ તત્કાળ સુખ પામશે, અને દેહ છુટ્યા પછી પરલોકમાં મોક્ષગતી પામશે; ॥ ૧૫ ॥

तच्छ्रुत्वाभगवद्वाक्यंनारदोमुनिरब्रवीत् ॥ नारदउवाच ॥ किंफलंकिंविधानंचकृतंकेनैवतद्व्रतम्

ટીકા—આ પ્રકારનું ઇશ્વરનું વાકય સાંભળીને નારદજી રૂષી પુછે છે કે, તે વ્રત કર્યાથી શું ફળ થશે ? અને તેનું વિધાન કેવું અને પુર્વે આ વ્રત કોણે કરેલું ॥ ૧૬ ॥

तत्सर्वंविस्तराद्ब्रुहिकदाकार्यंहितद्व्रतम् ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ दुःखशोकादिशमनंधनधान्यप्रवर्द्धनम् ॥ १७ ॥

ટીકા—વિગેરે સવિસ્તર હકીકત અને તે વ્રત કયારે કરવું તે કહો. એવો નારદજીનો ફરીથી પ્રશ્ન સાંભળીને શ્રી ભગવાન કહે છે. હે નારદજી આ સત્યનારાયણ વ્રત દુઃખ શોક વિગેરેને મટાડવાવાળું અને ધનધાન્યને વધારવાવાળું એવું ઘણુંજ ઉત્તમ ફળ આપવાવાળું છે. ॥ ૧૭ ॥

सौभाग्यसंततिकरंसर्वत्रविजयप्रदम् ॥ यस्मिन्कस्मिन्दिनेमर्त्योभक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥१८॥

ટીકા—આ વ્રત સ્ત્રિયોને સંતતિ અને સૌભાગ્યની પ્રાપ્તી કરવાવાળું એવું છે; તેમજ પુરૂષોને પણ સર્વે વિજય

આપવાવાળું એવું ગમે તે દીવસે પુર્ણ શ્રદ્ધાથી ॥ ૧૮॥

सत्यनारायणंदेवंयजेचैवनिशामुखे ॥
ब्राह्मणैर्बांधवैश्चैवसहितोधर्मतत्परः ॥१९॥

ટીકા—અપવાશી રહીને સત્યનારાયણ દેવની સાયંકાળની વખતે બ્રાહ્મણ અને પોતાના સગાવહાલા ઇષ્ટમિત્રને બોલાવી પુજન કરવું ॥ ૧૯.॥

नैवेद्यंभक्तितोदद्यात्सपादंभक्ष्यमुत्तमम् ॥
रंभाफलंघृतंक्षीरंगोधूमस्यचचूर्णकम् ॥ २० ॥

ટીકા—આ પુજનમાં, નૈવેધમાં ઘઉંના રવા પાંચ ચતુર્થાંસ લઇ તેમાં કેળાં, ઘી, ખાંડ, નાંખી સારો શીરો કરીને અર્પણ કરવો ॥ ૨૦ ॥

अभावेशालिचुर्णंवाशर्कराचगुडंतथा ॥
सपादंसर्वभक्ष्याणिचैकीकृत्यानिवेदयेत् ॥२१॥

ટીકા—પુજન કરનારને ઘઉનો રવો ન મળે તો ચોખાનો લોટ લેવો ખાંડ ન હોય તો ગોળ લેવો પણ બધી જણસો સરખી એટલે પાંચ ચતુર્થાંશ લેવી. ॥ ૨૧ ॥

विप्रायदक्षिणांदद्यात्कथांश्रुत्वाजनैःसह ॥
ततश्चबंधुभिःसार्द्धंविप्रांश्चप्रतिभोजयेत् ॥२२॥

ટીકા—પછી પોતાની શક્તી પ્રમાણે દક્ષણા બ્રાહ્મણોને

આપવી અને શ્રી સત્યનારાયણ વ્રત કથા પોતાનાં સગાં-
વાહાલાં ઇષ્ટમિત્ર સાથે શ્રવણ કરવી, તે પછી પોતાનાં સ-
ગાંવાહાલાં ઇષ્ટમિત્ર તથા બ્રાહ્મણો સાથે ભોજન કરવું ॥૨૨॥

सपादंभक्ष्यङ्ककत्यानृत्यगीतादिकंचरेत् ॥
ततश्चस्वगृहंगच्छेत्सत्यनारायणंस्मरन् ॥२३॥

ટીકા—અને ભકિતએ કરી શ્રી સત્યનારાયણ આગળ નૃત્ય તથા ગાયન કરવું, એવી રીતે નદીના તીરઉપર અથવા દેવાલયમાં એવું વ્રત કરીને, શ્રીસત્યનારાયણ ભગવાનનું સ્મરણ કરતે કરતે પોતાના ગૃહે જવું. ॥ ૨૩ ॥

एवंकृतेमनुष्याणांवांच्छासिद्धिर्भवेध्रुवं ॥
विशेषतःकलियुगेलघूपायोस्तिभूतले ॥२४॥

ટીકા—આ રીતે આ વ્રત ભકિતથી જે માણસ કરશે, તેની મનકામના સિદ્ધ થશે, આ ઘણું કરીને કલિયુગમાં, અનેક તરેહની પીડાથકી જે પીડીત એવા લોકોને આ સહેલા ઉપાયથી આ મોટા દુઃખમાંથી મુકત થવા સારૂ ઘણોજ નહાનો આ મનુષ્ય લોકમાં ઇલાજ છે. ૨૪

इतिश्रीस्कंधपुराणेरेवाखंडेसत्यनारायणकथायां
प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

———